

andre virksomheder inden for området, som næppe har let ved det, og som måske vil give sig til at beskæftige sig med noget andet.

(Kort bemærkning).

Bodil Thrane (V):

Jeg kan sige til hr. Martin Glerup, at vi er noget bekymrede over de udgifter, man pålægger de virksomheder igennem den her foreslåede ordning. I dag er det jo allerede sådan, at en miljøgodkendt virksomhed har omkostninger, der svarer til cirka 20.000 kr., og med lovforslaget kan man risikere, at der bliver pålagt en udgift på cirka 50.000 kr. pr. virksomhed. Hvis miljøeffekten er den samme, synes vi ikke, der er nogen grund til, at man laver mere bureaukrati og en mere besværlig certificeringsordning for at få de her ting på plads.

Men som jeg egentlig indledte med at sige, vil vi under arbejdet i udvalget se på, hvordan det her ender, inden vi tilkendegiver, hvad vi vil stemme til sidst.

Tom Beck (KF):

Det Konservative Folkeparti støtter umiddelbart lovforslag nr. L 216, som vi finder kan få en positiv effekt i forhold til bilparken og den måde, man skiller sig af med udtjente biler på. Jeg tror, der vil blive tale om en klar miljømæssig gevinst i den forbindelse. Det forekommer imidlertid lidt paradoksalt, at vi her i landet med de vistnok største bilafgifter, omkring 35 mia. kr., ikke mener at kunne dække en relativt beskedne afgift, som der her er tale om, men absolut skal finde på en ny afgift. Det er en lille afgift, men oven i alle de andre små og store pålægges borgerne og erhvervene alligevel en følelig økonomisk byrde.

I Det Konservative Folkeparti går vi ind for, at den, der bestiller musikken, også skal betale den. Her bestiller miljøministeren igen musikken, men lader regningen gå til bilejerne. I den givne situation kan vi godt acceptere det, fordi afgiften er bundet helt præcist til de udgifter, der er ved skrotningen, og til den præmie oveni til den bilejer, som til slut lader den skrotte på den korrekte måde, så mest muligt kan genbruges og miljøbelastningen bliver mindst mulig.

Forslagets indkrævningsmetode er vi enig i, men det forekommer umiddelbart at være en noget kompliceret fremgangsmåde, når man vil have forsikrings-selskaberne til at overføre penge til Told og Skat, som derefter skal lade dem gå videre til udbetaling til en særligt opfundet

administrator. Mon ikke det kunne klares på anden vis, måske gennem Centralregisteret for motorkøretøjer, måske gennem de forsikrings-selskaber, som er inde i billedet, eller på en helt tredje måde. Vi forventer, at vi kan få de forhold nærmere afklaret under udvalgsbehandlingen. Det skal understreges, når vi taler om gebyret, at vi ikke ønsker, at det under nogen omstændigheder skal mellemlande i statskassen.

For så vidt angår lovforslag nr. L 217 om certificering m.v. af affaldsvirksomhederne, er Det Konservative Folkeparti enig i, at der bør søges sikret den bedst mulige affaldshåndtering, og at kvaliteten skal være i orden til enhver tid, hvorfor tilsyn og kvalitetskontrol som et led i den proces er både fornuftig og nødvendig. Vi er principielt heller ikke imod, at en form for certificering er en god idé, ikke mindst hvis den er relevant og allerhelst frivillig. En del af de virksomheder, som håndterer affald, har på eget initiativ ladet sig certificere og kan bruge det i den positive betydning til fortsat kvalitetsmæssig udvikling. Alle erfaringer inden for certificeringsområdet viser klart, at virksomhedernes motivering hænger nøje sammen med, at det er et projekt, som ledelse og medarbejdere er enige om at arbejde positivt med på, og når det så lykkes, har man ejerskab til den kvalitetsudvikling.

Det viser sig da også, at en meget lang række af høringssvarene netop peger på den manglende frihed som en problemstilling. Vi ønsker derfor en god begrundelse for at støtte tvangsprincippet.

Høringssvarene er også meget konsekvente i afvisningen af at lovfæste dobbeltkontrol og dobbelttilsyn, og det vil der jo i vidt omfang blive tale om, idet en lang række af de pågældende virksomheder er certificeret og de alle i forvejen er undergivet offentligt tilsyn.

Skal vi kunne støtte indførelsen af certificering, må det være en forudsætning, at der kun skal være tale om én certificering, og at dobbelttilsyn ikke skal etableres.

Det betyder imidlertid ikke, at der ikke kan være tilsyn fra f.eks. både amt og et certificeringsinstitut, men så må tilsynet koordineres, så hver af parterne fører tilsyn med sin del, og den samlede udgift bør begrænses og helst holdes inden for det nugældende gebyrs rammer, hvis det er muligt.

Ud over de allerede nævnte forhold har vi også noteret os høringssvarenes mange under-